

20 ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου. (840 π.Χ.)

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλήν
Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἔσπερινου.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{\beta}$ Δι-Θ.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{1}{\beta}$ Δι-Θ.

Ο εν σα ρ κος α γ γε λος των Προ φη των η κρη πις
ο δευ τε ρος Προδρομος της πα ρ ο σι ας Χρι στῆ Η

λι ας ο εν δο ξος ε α νωθεν κα τα πεμ ψας Δ Ε λισ σαι
 ω την χα ριν Δ νο σης α πο δι ω κει Δ και λε πρως
 κα θα ρι ζει ε δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βρυ ει
 ι α μα τα ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α γνω
 στον μυ στη ρι ον ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
 γης πε φα νε ρω ται ε Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει
 σα ρκου με νος Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
 κα τα δε ξα με νος ε δι ου α να στη σας τον πρω το
 πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
 ων Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ἀ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκί, ζήλου πνέοντα θείου, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα, κορυφαῖόν τε, τῶν Προφητῶν σε συμφώνως, καταγγέλλομεν, μάκαρ θεόπτα Ἡλία· διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεῶ δι' ἀρετῆς, ἀκραιφνοῦς ὠκειώθης, οὐράνιον ζωὴν, ἐπὶ γῆς βιωτεύσας· ζωὴν δὲ τῆς χάριτος, κεκτημένος μακάριε, σοῖς φυσῆμασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις· μένεις δ' ἄφθαρτος, κρείττων εἰσέτι θανάτου, Ἥλια θεόπνευστε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς Προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτός, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα· ὅθεν καὶ πυρίνῳ, ἀνελήφθης Ἥλια, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος ς' Βου ξ'

Ε^{Βξ} κ νε ο τη το ο ο ος μϛ πο ο ολ λα α α

πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} αλλ α

αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μϝ ϝ

Ο ^{Δι} ι μι σϝ εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι

ι ι ϝ ϝ ^{Πα} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος

γαρ ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Βϝ} ε ε σε ε ε σθε ε

ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^Ϟ

Δ ^{Βϝ} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι ^Ϟ

Α ^{Βϝ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^{Δι}

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^{Δι}

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{Βϝ}

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως ^Ϟ

Κ ^{Βϝ} αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των ^Ϟ

αι ω ω νων α α μη ην

A γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ρθ΄.

Ἦχος Βου

Σ υ ι ε ρε ευς εις τον αι ω ω να κα τα την

τα α ξινΜελχι σε δε εκ

Στίχ. α΄. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν εν η με ρα

ορ γης αυ τσ βα σι λεις

Σ υ ι ε ρε ευς εις τον αι ω ω να κα τα την

τα α ξινΜελχι σε δε εκ

Στίχ. β΄. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται δι α τσ το υ

ψω σει κε φα λη ην

υ ι ε ρευς εις τον αι ω ω ω να κα τα την

τα α ξιν Μελ χι σε δε ε ε ε ε εκ

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(Ζήτηι τῇ Πέμπτῃ τῆς ἰγ' ἑβδομάδος Λουκᾶ).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐκράτησαν οἱ Μαθηταὶ τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ, πρὸς ἑαυτοὺς συζητοῦντες τί ἐστὶ τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες, ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι Ἥλιαν

δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστᾶ πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξουδενωθῇ; Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς Μαθητὰς εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοῦ, καὶ γραμματεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς. Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτόν, ἐξεθαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην

καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τῶ σθ Προ φη η τῶ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κῶ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

ᾠχος Πα-θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α μη

Π ρο φη τα κη η η ρυ υξ Χρι ι ι στου του Πα

θρο νου της με ε γα α α λω ω συ υ υ νης ου

δε πο τε ε ε χω ρι ι ι ζη η και ε
 κα στω ω ω α α ασθεε νου ου ουν τι α ει ει
 πα ρι ι στα α α σαι εν τοις υ ψι ι στοιοις λει
 του ουρ γων την οικου με νην ευ λο ο γεις παν τα χου ου
 δο ο ο ξα ζο ο με ε ε ε νος αι αι αι τη η
 σαι αι αι αι αι αι αι αι αι ι λα σμο
 ον ται αις ψυχαι αι αις η η η η ω ω ω ω ω ν

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε

λοχεύτρια.

Ὁ πρῶτος Κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων ἀκροστιχίδα τὴν δε, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

Αἰνῶ χορεύων Ἥλιου τὰ θαύματα.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄδειν προηρημένοι, τῶν Ἥλιου θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλαθι θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενὸν τε καὶ δύσηχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοί, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προστάγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σθενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον, τῆς ἀγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, κάθαρρον ἰλύος με, αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανὼν, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Νέμοις μάκαρ μοι θείαν Ἥλιου χάριν. Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θείαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατρυφᾶν ἐφιέμενον.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῷ σὲ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ τεθέαται μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥῦσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος.*

* Τὰ περὶ τῆς πυρίνου ταύτης σιτίσεως καὶ φλογερᾶς σπαργανώσεως τοῦ Προφήτου Ἥλιου, ἔλαβεν ἴσως ὁ Ὑμνωδὸς Ἰωσήφ ἐκ τοῦ ἐφεξῆς Συναξαρίου εἰς τὸν Προφήτην τοῦτον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ θεία Γραφή, ἡ πάσης ἱερᾶς Ἱστορίας ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος, οὐδὲν τοιοῦτον ἀναφέρει, δῆλον, ὅτι ταῦτα ἐλήφθησαν ἐκ τινος ἀποκρύφου βιβλίου, ἴσως τοῦ ἐπιγραφομένου· Ἀποκάλυψις τοῦ Προφήτου Ἥλιου· ἢ καὶ ἐκ παραδόσεώς τινος Ἰουδαϊκῆς.

Δόξα.

Μεγαλυνθείς ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζηλῶν ἐζήλωσας, ὡς ἀληθῶς μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διό με ἐνδυνάμωσον, ζήλου θείου πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάναγνε, σῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ γ'.

ᾠχος β'. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἄριστος Προφῆτα ὁ ἐστιάτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ᾧ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χάρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφῆτην ἀλληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθεία, ᾧ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἠπορημένη τῇ Σαραφθία, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνευδότης, ψεκάζειν ἔδρασας· διὸ καὶ ἔκραζες· Ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἠξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει, ἐν μήτρα ἠνεγκας, καὶ ἐσωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε, πίστει σέβομεν.

Δεύτερος. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰερεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἔκτεινας, ἔνδοξε Προφήτα τῷ θείῳ, ζήλω σὺ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγάζω σοι· Τῶν τῆς αἰσχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος, πυρὸς ἐξάρπασον.

Στίχ. Προφήτα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σῶζειν με δυνάμενον πάσης, μάκαρ κακώσεως· προσεπικάμφθητι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με, παρακαλοῦντά σε.

Δόξα.

Μεγαλύνει Θεός σε, ὁ παντουργὸς ἔνδοξε, πάλαι Ἡλιοῦ δι' ὀρνέου, τρέφων Προφήτά σε· ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, ποιῆσαι μέτοχον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀδιόδευτε πύλη, ἢ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἀνοιξὸν δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ρύπον, ὀμβροῖς τοῦ ἐλέους σου, θεοχαρίτωτε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς Προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτός, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαὰβ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα· ὅθεν καὶ πυρίνω, ἀνελήφθης Ἡλία, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ

ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

* * *

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Προφήτα καὶ προόπτα, τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἥλία μεγαλώνουμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας, τὰ ὑδατόρροητα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, * τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἄμετρον φιλανθρωπίαν, θεασάμενος ὁ Προφήτης Ἥλιας, ἐταράττετο θυμούμενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον ἐκίνησεν· Ὁργίσθητι, βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιοσύνη. Ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ, οὐδόλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετήσαντας· αἰεὶ γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, * ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς εἰς οὐρανοὺς πυρφόρου ἀναβάσεως τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἥλιου τοῦ Θεσβίτου. (840 π.Χ.)

Στίχ. Ἐπέσχεν ὄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω·

Σχίζει δὲ ρεῖθρον Ἥλιας τρέχων ἄνω.

Δίφρω ἀνηροπάγης περὶ εἰκάδα Ἥλία ἵππευ.

Ὅς ἦν υἱὸς Σωβάκ, ἐκ Θεσβης, ἐκ γῆς Ἀράβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρών, οἰκῶν ἐν Γαλαάδ· ὅτι ἡ Θεσβη δόμα ἦν τοῖς Ἱερεῦσι δεδομένη. Καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωβάκ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσηγόρευον καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδουν αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἱερεῦσι καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμός· Μὴ δειλιάσης ἀνθρωπε· ἔσται γὰρ ἡ οἴκησις τοῦ παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ κατὰ Κύριον καὶ ὁ ζήλος αὐτοῦ εὐάρεστος τῷ Κυρίῳ· καὶ κρινεῖ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρί.

Οὗτος οὖν προεφήτευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε· προέλαβε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἔτη ὀκτακόσια ἕξ καὶ δέκα. Οὗτός ἐστιν Ἥλιας, ὁ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ

τρίτον κατενέγκας καὶ τὸν ὑετὸν τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βαστάσας καὶ νεκροὺς ἐγείρας καὶ πεντήκοντα δισσοὺς καταπλέξας καὶ ἐν τῷ Χωρῆβ ὄρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἦν ἰδεῖν· καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας καὶ εἰς οὐρανοὺς ἐν ἄρματι πυρὸς ἀναληφθεὶς καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει μετὰ Μωσέως τῷ Χριστῷ παραστάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπισυνέβη καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, ἐν Ρώμῃ ἐπὶ Νέρωνος. (†64)

Στίχ. Οὐκ ἀλέκτωρ φωνεῖ σοι, ἀλλ'αὐτὸς ὁ Κύριος ἄνω,
Διὰ Σταυροῦ τιμητικῶς ἀναβιβάζων σε Ἀπόστολε.

Εἰ καὶ κάτωθεν ἡ κεφαλὴ σου ῥέπει σταυρωμένου σου,
Ἄλλ'ἄνω εἰς ὕψος ἡ καρδίᾳ τρέχει πρὸς τὸν ἡγαπημένον σου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ σεπτοῦ ναοῦ τοῦ τιμίου Προδρόμου ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῶν Στουδιτῶν. (~463)

Στίχ. Ἐγκαινία, Πρόδρομε, θείου ναοῦ σου,
Ἡ τῶν Στουδιτῶν ἐκτελεῖ σοι χορεία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν Φλαβιανοῦ β' (†512), πατριάρχου Ἀντιοχείας, καὶ Ἡλιοῦ α' (†518), πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Στίχ. Ὁ Ἡλιοῦ καὶ ὁ Φλαβιανὸς ἄμφω,
Στύλοι ἀνεφάνησαν Ὁρθοδοξίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ῥετικοῦ (Rheticus), ἐπισκόπου Αὐγουστοδούνου (Augustodunum, Autun) ἐν Γαλλίᾳ. (†334)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Αὐρηλίου, ἐπισκόπου Καρθαγένης ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ. (†429)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Σεβήρας (Severa), ἡγουμένης τῆς μονῆς Ἀγίας Γέμμας (Gemma), ἐν Νεοχωρίῳ (Villeneuve) πλησίον τῆς Βούργης (Bourges) ἐν Γαλλίᾳ. (~†680)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βουλμάρου (Wulmar), κτίτορος τῆς μονῆς Δείγματος (Samer) πλησίον τῆς Βουλώνης (Boulogne) ἐν Γαλλίᾳ. (†689)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Σεβήρας (Severa), ἡγουμένης τῆς μονῆς Ὁμματίου (Oehren), πλησίον τῶν Τρεβήρων (Trier) ἐν Γερμανίᾳ. (~†750)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀνσεγίσου (Ansegisus), μοναχοῦ τοῦ ἀββαείου Φοντενέλλης (Fontenelle) ἐν Γαλλίᾳ, ἀνακαινιστοῦ πολλῶν μονῶν. (~†833)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου μάρτυρος Παύλου τοῦ διακόνου, ἐν Κορδοῦῃ (Córdoba) τῆς Ἰσπανίας ὑπὸ τῶν μουσουλμάνων ἀναιρεθέντος. (†851)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας Ἐθελβίδης (Ethelwida), χήρας τοῦ βασιλέως Ἀλφρέδου τοῦ μεγάλου. (†902)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας μάρτυρος Σαλώμης τῆς Γεωργιανῆς, ἐν Ἱερουσαλήμ τὴν κεφαλὴν τιμηθείσης ὑπὸ τῶν

Περσῶν. (†1277)

Στίχ. Σάλον τὸ πρῶτον ὑποστᾶσα Σαλώμη,
Αἵματι τὸ ὕστερον πίστιν σφραγίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου τοῦ
Γκάλιτς, πλησίον τῆς λίμνης Τσουχλόμα (Chukhloma), μαθητοῦ
τοῦ Ἁγίου Σεργίου τοῦ Ῥαντονέζ. (†1375)

Στίχ. Ὡς δρῦν Μαμβροῦ ἔδειξας τὴν μονὴν Γκάλιτς,
Ἐν ἧ, Ἀβραάμ, ἐξένισας Τριάδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὔρεσις τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
Ἀθανασίου, (†1648) ἡγουμένου τῆς μονῆς Μπρέστ-Λιτόφσκ ἐν
Λευκορωσίᾳ. (1649)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν καὶ νεομαρτύρων,
τῶν ἐν Παρισίοις διαλαμπάντων, τῶν ἱερέων Ἀλεξίου Μεδβέκωφ
(†1934) καὶ Δημητρίου Κλεπίνιν (†1944), Μαρίας Σκομπτσόβα
μοναχῆς (†1945), τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Γεωργίου (†1944) καὶ Ἡλίας τοῦ
ἐξ Ἑβραίων (†1942).

Στίχ. Δύσιν ἢ πεντάς Ἁγίων νεοφώτων,
Ἐφανε φαιδρῶς ἐν ἐσχάτοις χρόνοις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{\delta\lambda}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου
μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς
Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι
λι δι μη τρι και ο φθη σομαι φαιδρως πα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θε μενος ταυτηστα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γης Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη

σαν τας πνευματικόν στερωώσον και εν τη
 θεια δοξαστε φωνοδοξισαξισον

ὠδὴ δ'

Την ανεξιχνιαστον θειαν βλην της
 εκ της Παρθενωσας κωσεως στυψι
 στω ο ο προφητης Αββακωμ κατανοων ε
 κραυγααζε δοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

Εξεστητα συμπαντα επι τηθια
 δοξασ σου γααρ απειρογαμε Παρθενε
 νεεσχεσ ενμηητρατων επιπαντων
 Θεον και τετοκασαχρονον Υιον πασι
 τοι οισ υμνισισωτηριιαν βραβευσ

σα

ὠδὴ ς'

Την θειαν ταυτην και παντιμον τε λντες εορ
 την οιοφρονες της Θεοομητορος δευτετας

χειρας κροτησωμεν τον εξ αυτης τε χθε εν
 τα Θεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ελατρευσαν τη κτισει οι οι θεο
 φρονες παρα τον κτισαυτα αλλα πυροος
 απειλην ανδρειωσαντες χαιροντες εψαλ
 λον Υπερ υμνηητε ο των πατερων Κυρι
 ος και Θεος ευλογητο ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιι
 νω ο το οκος της Θεο το κεδι εσωσα το
 το τε με εν τυ πρ μενος νυν δε ε νεο γρ με ε
 νος την οικμενην απασαν αγειρει
 ψα αλλεξαν τον Κυριον υ υμνει τε τα
 εργα και υπερυψου ουτε εις παντας τας αι
 ω ωνα α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ ^{Ββ}
 Με γα λυ νει η ψυ χη μᾶ τον Κυ ρι ον ^ε ^χ και
 η γα λ λι α σε το ^χ πνευ μα μᾶ ^Δ ^ε ^ε ^π ^ι ^τ ^ω ^Θ ^ε
 ω ω τω ω σω τη ρι μᾶ ^ε ^χ

^{Ββ}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^χ

2 ^χ ^{Ββ}
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δα λησ αυ τᾶ ^ε ^χ ι δα γαρ α πο τᾶ νυν μα
 κα ρι ^χ ^ε ^σ ^ι ^μ ^ε ^π ^α ^σ ^α ^ι ^α ^ι ^γ ^ε ^ν ^ε ^α ^ι ^ε ^χ

^{Ββ}
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^χ

3 ^χ ^{B8}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
 δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
 το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
 αν τοις φο βς με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρωσθε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

4 ^χ ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
 α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρωσθε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

5 ^{Ββ}
^χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
 ψω σε τα πει ν8 ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
 θω ων και πλ8 τ8 δν τας ε ξα πε στει λε κε
 ν8 ςς

^Μ ^{Ββ}
 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 ^{Ββ}
^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
 μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
 τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
 μα τι αυ τ8 ε ως αι ω νος

^Μ ^{Ββ}
 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε. Ἦχος Γα ρ

Φ ως εν πυ ρι νω τε θριπ πω ς ρα νο δρο
 μον σε δει ξαν αρ μα τη λα την Η λι α κα
 τη να λω σεν ο λως πυρ γαρ εν γλωσ ση πη
 λι νη ειλ κυ σας κα τω και α νε ξη ρα νας ομ
 βρσς
Φ ως η τε κσ σα Παρ θε νε δυ σω πη σον
 σαις πρε σβει αις τον σον Υι ον Θε ο το κε τσ

οι κτει ρησαι και σωσαι τει αι ω νι
 ρ με σκο τες τον πε ποιθο τα τη ση σε πτη
 α ντι λη ψει

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ω ω ν ου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ
 τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω
 ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αντες οι Αγ
 γε λοι οι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε
 α αυ τον πα ασαι αι δυ να α α α μεις α α αυ
 του ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, Ἄγιοι.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὅτε σὺ Προφῆτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας

ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ’ αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερῶθυμιας· καὶ πύλας, ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας· καὶ ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες· καὶ δυσσεβεῖς κατηνάλωσας. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. β’. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὅτε σὺ Προφῆτα θεσπέσιε, ...

Στίχ. γ’. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ζήλω τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλεῖς, σὺ διεξήλεγξας σφοδρῶς· τῆς αἰσχύνης ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας θερμῶς· ἀνῆψας, πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον· τροφήν δέ, ἀγεώργητον ἐπήγασας· καὶ νάματα Ἰορδάνεια, τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. δ’. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅτε σὺ Προφῆτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν Ζωὴν ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόντα, σοῖς φυσήμασιν ἀνέστησας· θανάτου, κρείττων ἔτι σὺ διέμεινας· ἄρμα πυρὸς ἐπιβέβηκας, αἰθέριος ἀνυψούμενος. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. Νη ς

ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

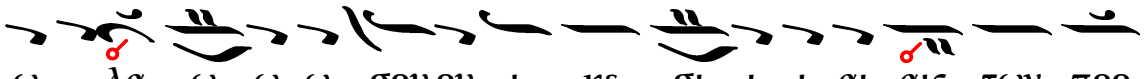

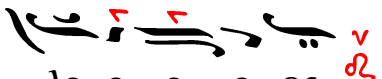
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Tων προ φη των τους α α κραι μο ο νας και παμ

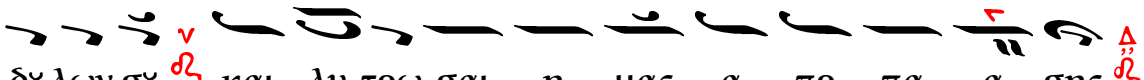

 φα εις φωω στη η ρας της οι οι κου ου με ε ε νη ης

 εν υ μνοις τι μη η σω μεν πι ι στοι Η λι ι αν

 και Ε λι ισ σαι αι αι ον και Χρι στω εκ βο η η

 σωμεν χαρ μο ο ο ο νι ι ι ι κως ε ευπλαγ χνε

 Κυ υ υ ρι ι ι ι ε πα ρα σχου τω ω ω

 ω λα ω ω ω σου ου ι κε σι ι ι αι αις των προ

 φη η η τω ω ω ν σου α α φε σι ιν α

 μαρ τι ι ων και αι το με ε ε γα ε ε ε ε

 λε ε ε ε ος

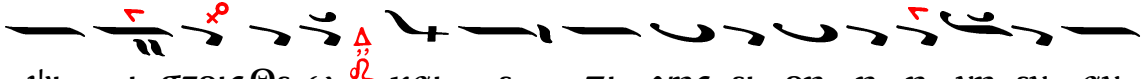
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας

 των αι ω νων α μην

Δ ε ε σποι να προ σδε ξαι τας δε η σει εις των

 δα λων σ και λυ τρωσαι η μας α πο πα α σης

 α να αγκησ και θλι ι ψε ε ως

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποισεν δο κι α ^v_{δλ}

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ_{δλ} προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ_{δλ} δι

α την με γα α λην σου δο ξαν ^v_{δλ}

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^Δ_{δλ} ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα ^v_{δλ}

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι αστου κο σμου ^v_{δλ}

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος ^Δ_{δλ} και ε λε η σον η μας ^v_{δλ}

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ^Δ_{δλ} Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην ^v_{δλ}

Κ αθ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και
εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξο με
τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω
νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

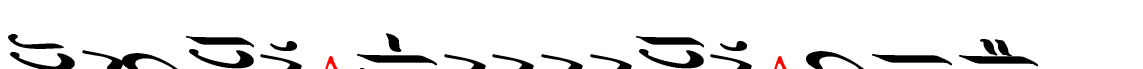

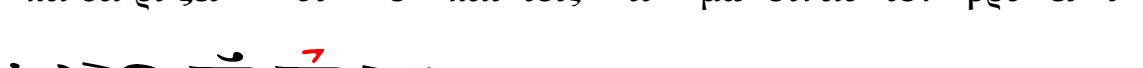
Ἄσματικόν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α

 α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δι-θ Α γι ι ος Α

 α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

 ε η σο ο ο ο ο ν η η μα α α α α α ας ν-θ

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-θ

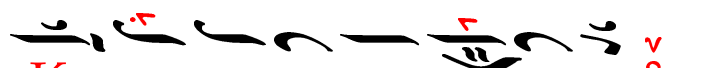

 Ο εν σαρ κος αγγελος των Προ φη των η κρηπισ θ

 ο δευ τε ρος Προδρομος της πα ρα σι ας Χρι στῶ Η

 λι ας ο εν δο ξος α νωθεν κα τα πεμψας Ε λισ σαι

 ω την χα ριν νο σῶς α πο δι ω κει και λε πῶς

 κα θα ρι ζει δι ο και τοις τι μω σιν αυ τον βου ει ι

 α μα τα α α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τοῦ προφήτου, αἶ γ' καὶ σ' ὦδαί.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 74' (91).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (74' 2)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημασ

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (74' 3)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημασ

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάσ με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι. (74' 5)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημασ

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (74' 16)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ημασ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ τῆς Θεοτοοκου Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 137 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (137' 1)

Σωσον ἡμασ ὅτι ἐθεοουο ἐν Ἀ
γιιοῖς θαυμαστος ψαλλοντασσι ἀλληλῶσι
α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (137' 1)

Σωσον ἡμασ ὅτι ἐθεοουο ἐν Ἀ
γιιοῖς θαυμαστος ψαλλοντασσι ἀλληλῶσι
α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοῖς ὁ Κύριος. (137' 4)

Σωσον ἡμασ ὅτι ἐθεοουο ἐν Ἀ
γιιοῖς θαυμαστος ψαλλοντασσι ἀλληλῶσι
α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νς Μα ρι ι ας α τρε πω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς ρθ' (109).

Στίχ. α'. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

Ο εν σαρκος ἀγγελος τῶν Προφητῶν ἠκροῖται
ὁ δευτερός Προδρομος τῆς παρθενίας Χριστοῦ Ἡ
λιᾶς ὁ ἐνδοξὸς ἀνωθεν κατὰ πέμψασιν Ἐλισσαι
ὦ τὴν χάριν νοσῶν ἀποδιώκει καὶ λέπρον
καθαρίζει διὸ καὶ τοῖς τιμωσίν αὐτὸν βρῦει
ἰαματά

Στίχ. β'. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

Ο εν σαρκος ἀγγελος τῶν Προφητῶν ἠκροῖται
ὁ δευτερός Προδρομος τῆς παρθενίας Χριστοῦ Ἡ
λιᾶς ὁ ἐνδοξὸς ἀνωθεν κατὰ πέμψασιν Ἐλισσαι
ὦ τὴν χάριν νοσῶν ἀποδιώκει καὶ λέπρον
καθαρίζει διὸ καὶ τοῖς τιμωσίν αὐτὸν βρῦει

ι α μα τα ⁶

Στίχ. γ'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ⁴ Δι-Θ

Ο εν σαρκος αγγελος των Προφητων η κρηπισ ⁶

ο δευτερος Προδρομος της παρθρασι ασχριστα ^Δ Η

λι ασ ο ενδοξος ⁶ ανωθεν καταπεμψας ^Δ Ελισσαι

ω την χαριν ^Δ νοσας αποδιωκει ^Δ και λεπρος

καθαριζει ⁶ διο και τοις τιμωσιν αυτον βρουει ι

α μα τα ⁷ α α ^Δ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος ⁷ Δι-Θ

Δ ε ευτε προσκυνησωμεν ^Δ και προσπεεσωω

μεν Χριστω ω ω ω ⁷ σωσον ημας Υι ε ε

Θεου ^Δ ο εν Αγιιοις θυμαστο ο ο ο

⁷ ος ^Δ

ὁ β' χορός:

Ψαλλοντας σοι αλληλυσια ^Δ

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

Ο εν σαρκος αγγελος των Προφη των η κρη πιας
ο δευτερος Προδρομος της παρθσιας Χριστῃ Η
λιας ο ενδοξος ανωθεν καταπεμψας Ελισσαι
ω την χαριν νοσος αποδιωκει και λεπρος
καθαριζει διο και τοις τιμωσιν αυτον βουει
ι αματα

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκια.

Δόξα.

Τοῦ προφήτου. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ.

Προφητα και προοπατων μεγαληργων τῶ
θεῶ Ηλια μεγαλω νυμε οτω φθεγμα
τισσστησαστα υδατορρητα νεεφη πρεσβευ
ε υπερημων τον μονοφιλα ανθρωπον

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυν τε μεσι τει α προς τον Ποιητην αμετα
αθετη μη παριδης αμαρτων λων δε η σεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τααχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
σον εις ικεσιαν η προστατευουσα
αει Θεοτοκων τιμων των σεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Ααγιος ο ο ο Θεο ο ο ο ος
ααγιος ο ο ος ι ι ι ισχυρο ο ο ος α
αγιος αθαανατος ελεεησο ο
ον ημας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

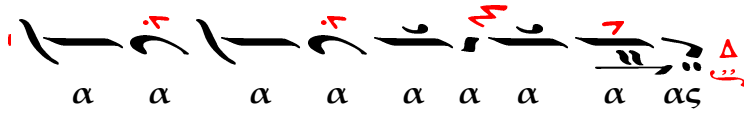
ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ζήτει τῇ Κ' Ἰουλίου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

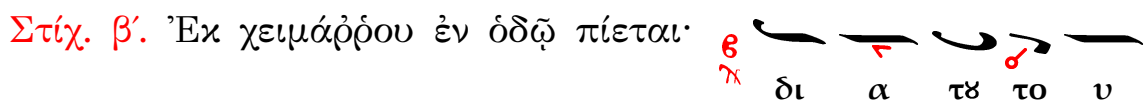
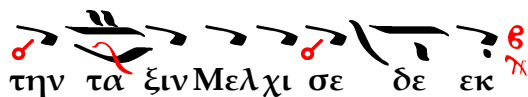
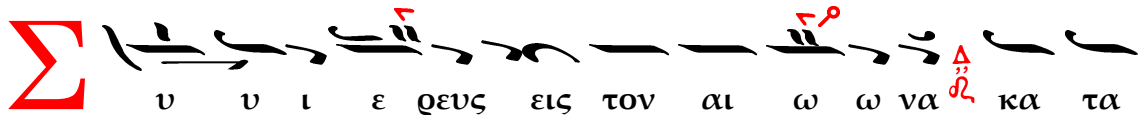
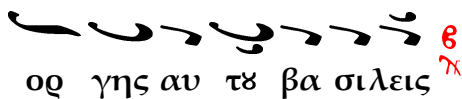
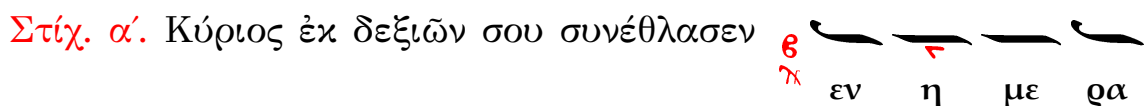
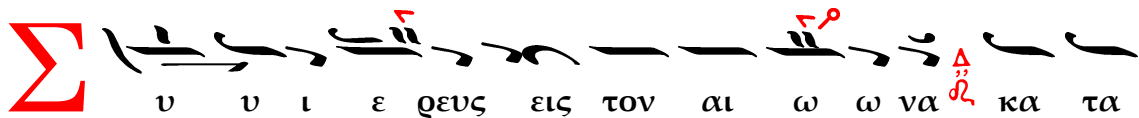
(Ψαλμὸς ρθ').

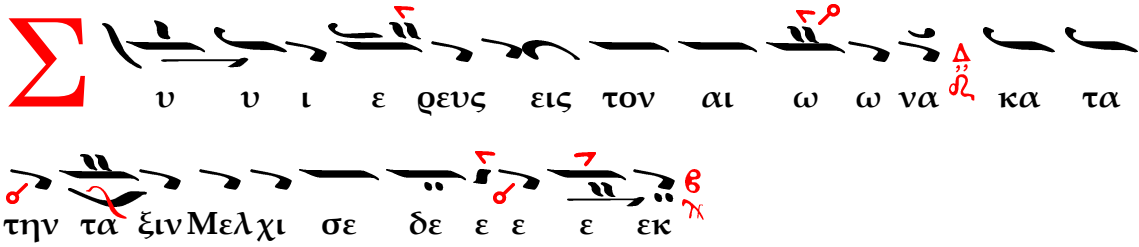
Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Στίχ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

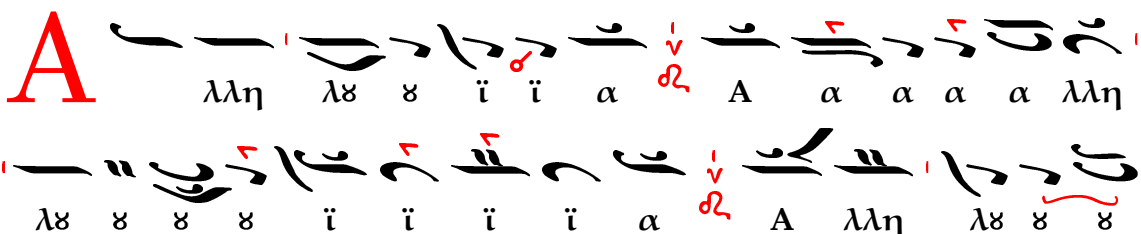
Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφήτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἴδου μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; Ψαλλέτω. Ἄσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ’ αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κὰν ἁμαρτίας ἦ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἡλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθῆς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμ. 117).

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

υ υ υ υ ι ι Α λλη λυ υ ι ι α

Μω υ σης και Α α ρων εν τοις ι ε ρευ σιν

αυ τς και Σα μυ η ηλ εν τοις ε πι κα λυ

με νοις το ο νο ο μα α αυ τς

λλη λυ υ ι ι α Α α α α λλη

λυ υ υ υ ι ι ι ι α Α λλη λυ υ υ

υ υ υ υ ι ι Α λλη λυ υ ι ι α

Ε πε κα λυν το τον Κυ ρι ον και αυ τος ει

ση κς εν αυ των εν στυ λω νε φε λης ε λα λει

ει προς α αυ τς

λλη λυ υ ι ι α Α α α α λλη

λυ υ υ υ ι ι ι ι α Α λλη λυ υ υ

υ υ υ υ ι ι Α λλη λυ υ ι ι α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (δ' 22-30).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖτέ

μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατρέ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γινόμενα ἐν τῇ Καπερναοῦμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου. Εἶπε δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Ἐπ’ ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰησοῦ ἐν τῷ Ἰσραήλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἰησοῦς εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας πρὸς γυναῖκα χήραν. Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα, καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως ὄφρουσ τοῦ ὄρους, ἐφ’ οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο.

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Δι. ς

ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε

ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ως τον βασι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα ασι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ιν **Α** λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι
 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος **ι** Δι

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **Τ**ρι
 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ
 καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον
 Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν
 ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον
 τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
 καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
 σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
 Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω ων
 τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι ι
 α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε
 κου ου ου ου ουσαν την ον τω ω ως Θε ε ε ο

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

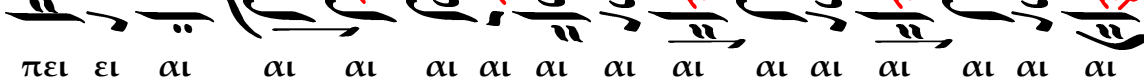
 ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

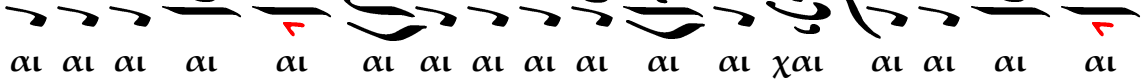
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

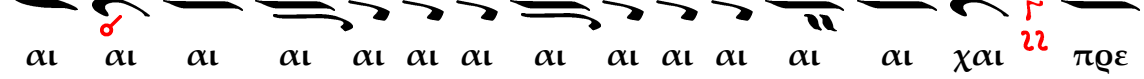
 τοις ευ θε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι πρε

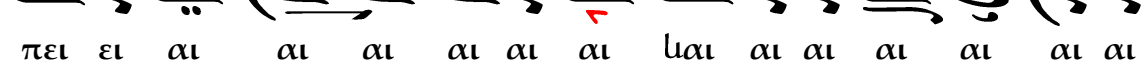
 πει ει αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

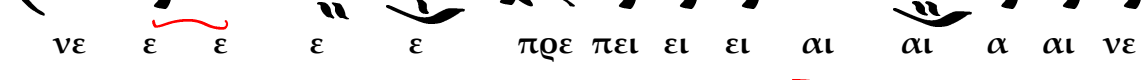
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι αι

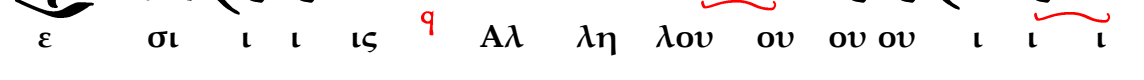
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι πρε

 πει ει αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

 νε ε ε ε ε πρε πει ει ει αι αι α αι νε

 ε σι ι ι ις Αλ λη λου ου ου ι ι ι

 α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ υ υ υ υ

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
ως σα Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
ξαν σα ο τι η ξιωσας η μας των α
γιων σα με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σα
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυρι υ ευ λο γη με
νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Το ο νο μα Κυρι υ ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως
τϛ αι ω ω νο ο ος